

Meesters van de Waarheid

Auteur : Jan Adrichem.

Alle personen en omstandigheden in dit boek komen voort de geschiedenis of uit mijn gedachten en verbeelding.

Elke gelijkenis of overeenkomst met echte feiten of levende of overleden mensen berust op louter toeval.

Of niet ?

1.

De computer is net afgesloten. Ik zit achter mijn bureau in de studeerkamer; rek me uit; en haal mijn vingers door mijn haren. Een lange gaap ontsnapt me terwijl ik mijn gedachten even de vrije loop laat. Ik ben tevreden over de website die ik aan het bekijken was. Ik haal de beelden die in mijn geheugen rondtollen nog eens terug. Weken van stug achter de computer zitten, gegevens invoeren, herstellen, aanpassen en uiteindelijk laten staan passeren mijn geest. □

De vele reizen met mijn teamleden naar Rome en Jordanië komen in mijn gedachten voorbij.

Ons onvrijwillige vertrek vanuit Jordanië.

De vele bijeenkomsten daarna om alle emoties en ook de heimelijk meegenomen gegevens uit te werken . De schok van wat wij ontdekt hadden. □ Informatie die niet openbaar gemaakt mocht worden. Zo wel dan zou de huidige wereldorde op zijn kop kunnen komen te staan. En wat dan nog ? Denk ik.

Met vier collega onderzoekers zijn wij, na jaren van onderzoek , uiteindelijk vrij onverwachts in het bezit gekomen van bewijzen dat het ontstaan van het christendom gebaseerd is op een poging van

goedwillende mensen om meer vrede te bewerkstelligen tussen alle vechtende stammen in het midden oosten in de periode van rond het begin onze jaartelling. Dit proces is door een buitenaards contact met een kleine groep mensen aldaar tot stand gekomen. Het idee is aanvankelijk door eerlijke en wijze mensen uitgewerkt vanuit Jordanië en later voort gezet in Rome. Echter het plan van deze mensen werd gestolen door criminelen die voor zichzelf een grote toekomst voorzagen als zij dit plan op hun manier uitwerkten. Zij vermoordden de families uit Jordanië en werkten de plannen op uit . Het is voor ons onderzoeksteam een hele klus geworden om deze gegevens wereldkundig te maken. Allemaal zo op onze website te plaatsen dat de informatie begrijpelijk blijft. Ik zet mijn gedachten van me af en sta op. □ Ik wil naar bed. Julie ligt al lang te slapen en morgen moet ik er weer op tijd uit. Ik doe de lichten uit en loop naar de badkamer. Ondertussen beseft ik dat we met het in de ether brengen van onze website iets gaan doen wat mogelijk door instituties niet gewaardeerd zal worden. □ Religie is voor heel veel mensen in de wereld nog steeds een bron van troost en veiligheid. En nu gaan wij laten zien dat een belangrijke stroming van een geloof gebaseerd is op bedrog en machtsmisbruik. □ Het wereldkundig maken van deze nieuwe feiten doe ik niet omdat ik vind dat mensen geen geloof mogen hebben, echter wij hebben een

totaal andere weergave van het ontstaan van deze geloofsstroming gevonden. Wij vinden dat dit aan een ieder die dit wil weten bekend gemaakt mag worden omdat de huidige feiten over de ontstaansgeschiedenis van de geloofsstroming onjuist is. □

Ik maakt me in orde voor de nacht. Vervolgens begeef mij naar de slaapkamer. Ik loop nog even bij de kinderen langs voordat ik in bed stap . Julie slaapt bijna. Ze draait zich naar mij toe, geeft mij een kus en slaapt vervolgens verder.

2.

Ik hang achterover in mijn bureaustoel en kijk in het rond. Ik zit op mijn werkkamer op de Universiteit. De ruimte is vrij sober ingericht. Een werkkamer van zes bij vier meter. Strakke roomkleurige wanden met grote schilderijen van onbekende schilders waarop frisse en heldere bloemen zijn neergezet. Een grote werktafel met acht gezellige verende stoelen. Achter in de hoek van de ruimte, mijn bureau. Uitgebreide computer faciliteiten en een beamer die direct op een van de wanden kan projecteren.

Ik wrijf in mijn ogen. Mijn gedachten gaan weer terug naar onze website. Het is nog een kwestie van een paar dagen en dan gaat deze de lucht in. Ik heb met mijn kleine onderzoeksteam vijf jaar van zwoegen en ploegen achter de rug. Er is tijdens ons werk regelmatig tegenwerking van enkele overheden geweest. De afgelopen maanden zijn we bezig geweest met het publiceren van de onderzoeksgegevens en toen is het idee ontstaan om een eigen website te openen zodat een breed publiek toegang krijgt tot onze bevindingen. Het is nu tenslotte het tijdperk van de

onbeperkte communicatiemogelijkheden. We moeten ons onderzoek ook officieel afsluiten om de subsidie die we ervoor gekregen hebben te rechtvaardigen. Er zijn daarnaast veel meer mogelijkheden om de informatie aan anderen bekend te maken. You tube, Facebook, Instagram en wat al niet meer .

Naast mijn onderzoeksplek op de universiteit heb ik ook nog een goed draaiende eigen praktijk als psycholoog. Het idee om mezelf te verdiepen in de oorsprong van het christelijke geloof werd mij ingegeven door de vele gesprekken die ik had gevoerd met mensen die in mijn praktijk voor hun psychische problemen kwamen. In de gesprekken met hun gaat het vaak over hun levenservaringen: hun relaties, hun werk, hun geloof : de bijbel, de koran en het al of niet bestaan van een god. De meeste cliënten vertellen tijdens hun therapie hoe de leidende personen binnen de geloofsgemeenschappen waarbij zij als kind waren aangesloten hun persoonlijke ontwikkeling beperkingen hebben opgelegd en er bij hun angst en schaamte is ontstaan die hun in hun gewone leven belemmert. Hun problemen ontstonden vaak door langdurige indoctrinatie van deze mensen die het geloof uit droegen vanuit hun kerk of de geloofsgemeenschap. Er zijn ook cliënten die door extreem gelovige ouders vanaf jonge leeftijd zijn geïndoctrineerd, onderdrukt of getiranniseerd met de normen en waarden van hun fanatieke ouders. Ouders

rechtvaardigden hun gedrag dan dat dit van het geloof zo moest zijn. □ Door deze opvoedmethoden worden vele mensen geïndoctrineerd en hun angst wordt door ouders of instituties zo gemanipuleerd dat zijn in hun leven continu in conflict komen met hun denken en handelen. □ Soms zijn cliënten in god zijn naam vernederd, geslagen of seksueel misbruikt. Weer anderen cliënten voelen zich op latere leeftijd ernstig gemanipuleerd en misleidt door hun kerkleiders. Maar het kwaad is dan vaak al geschied. Depressie en angst en achterdocht achtervolgen hun langdurig. Het is in deze therapieën vaak de eerste keer dat mensen over deze teleurstellingen en angsten in hun leven kunnen of durven te praten. □ Ik weet dat de behandeling die ik bied alle opgelopen geestelijke schade niet weg kan nemen. Ik zie wel dat veel mensen door hun therapie voorzichtig andere keuzen durven te gaan maken. En wat ik ook zie is dat velen een eigen invulling aan hun spiritualiteit kunnen geven en zich van het instituties durven af te keren. Het lukt de meeste mensen tijdens en na de therapie hun angst, depressie of verbittering om te zetten in een leven al dan niet verbonden met een geloof in een god en verder te leven met filosofie en verbondenheid en een positieve kijk op de wereld. De ervaringen met deze cliënten maakt het voor mij duidelijk dat de huidige geloven in goden gevaarlijke beleggingen zijn. Omdat er de laatste vijftig jaar zo ontzettend veel schandalen in de openbaarheid zijn

gekomen en de instituten steeds weer hun best doen om alle leed die zij hebben aangericht in de doofpot te stoppen om toch maar vooral de indruk te blijven wekken dat deze schandalen incidenten zijn die niet meer voor komen omdat het toch vooral om misstappen van een enkel individu binnen het instituut gaat. □ Wat dan nog veel pijnlijker is ,is dat deze “dader” niet uit zijn ambt gezet wordt, maar wordt overgeplaatst naar een andere “gemeente” enkele honderden kilometers verder. Daar kan deze persoon zijn praktijken gewoon voort zetten. Hier wil ik onderzoek naar doen. Ik ben vooral nieuwsgierig naar de oorzaken hoe het misbruiken van de macht binnen deze instituten verloopt. Zelf ben ik altijd zeer sceptisch ten opzichte van instituties die de wereldgeloven verkondigen. □ Ik ben door studie en onderzoek er van doordrongen dat zoals de geloven nu verkondigd worden, zij geen vooruitgang meer voor de mensheid betekenen. Als zij dit in het verleden al hebben geboden. Ik zie dat de kerkelijke instituten het vooral belangrijk vinden om mensen dom ; afhankelijk en angstig te houden. Daarmee behouden zij namelijk hun bestaansrecht. Ik denk dan vooral terug aan de jaren zestig van de vorige eeuw waarin vrijheid van denken en handelen een enorme vlucht maakte direct gevolgd door een massaal de rug toe keren van mensen naar hun kerkelijke instituten. Door de website te maken over onze bevindingen

kunnen wij nu een groot publiek bereiken en zo laten zien dat het loslaten van de huidige instituties een grote stap voorwaarts kan zijn om de wereld een positieve verandering te laten door maken . Vooral het zelf verantwoordelijk zijn voor de keuzes die mensen in hun leven maken en deze keuzes niet aan een god toe te schrijven zou een enorme emancipatie teweeg kunnen brengen. □ Het wetenschappelijk publiceren van ons onderzoek hoort ook gewoon bij het afronden van het onderzoek en de verantwoording ervan naar wetenschappelijke tijdschriften. Deze hebben wel een groot lezerspubliek, maar veelal een hoog opgeleide groep waarvan de meeste al klaar zijn met de geloofsinstituties. □ Ik wil alle lagen van de mensheid proberen te bereiken. Vanuit deze overwegingen diende ik ook een onderzoeksvraag in. Ik wilde onderzoek doen naar degenen die de bijbel geschreven hadden rond de jaartelling. Ook naar de “apostelen” zo’n vijftig jaar daarvoor. Er bleek namelijk nogal wat verschillende informatie te bestaan over wie nu precies de schrijvers waren van de bijbel en vanuit welk historisch perspectief de schrijvers deze verhalen hadden vast gelegd. Ik wilde naast dit literatuuronderzoek ook nog samen met archeologen veldonderzoek doen in het land waar de schrijvers zich bevonden toen de bijbel was ontstaan. Binnen de universiteit was ik verbonden aan de studierichting communicatie en ethiek. Ik wist dat er ruimte was om

een onderzoek aanvraag in te dienen. En toen uiteindelijk mijn aanvraag voor het onderzoek werd beloond door onze hoogleraar religiegeschiedenis was ik best wel enthousiast. Er moest eerst nog wel wat water door de rivier want de aanvraag moest goed gemotiveerd zijn. Mijn hoogleraar nodigde mij ook uit en vroeg of het niet een te persoonlijke “ queeste” zou gaan worden. Hij wist van mij dat ik niet al te gecharmeerd was van de instituutsgeloven in de wereld. Ik kon hem uiteindelijk wel overtuigen welke motivatie er aan het onderzoek ten grondslag lag. Ik ging direct aan het werk met mijn inmiddels geformeerde team. De veld onderzoeksplek werd Jordanië. Daar is de ontstaansgeschiedenis van de bijbel en er zijn in het verleden op onverwachte plekken perkamentrollen en kleitabletten gevonden uit de periode van rond de jaarwisseling die gaan over de lokale bevolking en het christelijke geloof. Diep in mijn hart hoopte ik in Jordanië ook iets nieuws te ontdekken. Deze kans is natuurlijk uitermate klein, want de eerdere ontdekkingen in grotten hebben de Jordaneze overheid doen besluiten vele onbekende gebieden met mogelijke grotten in kaart te brengen en deze allemaal te onderzoeken. Het Vaticaan betaalt daar heel veel geld voor, dus was het voor de Jordaneze overheid ook aantrekkelijk om het grotonderzoek te doen. Ons onderzoek met betrekking tot de literatuur en ontstaansgeschiedenis van de Israëliisch bijbel

verhalen zou zich richten op de archieven van het Vaticaan. Daar zou onderzoek gedaan worden naar het ontstaan van het christendom vanuit de bestaande boeken en perkamenten schriften die tot nu toe bekend waren. Zo formeerde ik een team van vier personen; twee onderzoekers voor het Vaticaan ; Raoul en Bastian en twee archeologen voor het onderzoek in Jordanië; Judith en George. Na een jaar van werven, schrijven en andere voorbereidingen startte wij enthousiast ons onderzoek. □ ik wist nog hoe de Raoul en Bastian die binnen het Vaticaan onderzoek deden, aanvankelijk zeer weinig medewerking van het Vaticaan kregen. En na heel veel onderhandelen en steeds maar weer uitleggen waar het onderzoek voor bedoeld was mocht er mondjesmaat wat onderzoek gedaan worden naar de bestaande en bekende perkamenten en rollen van de testamenten.

Toestemming om de rond 1980 in Jordanië gevonden dode zee rollen te mogen lezen kregen ze niet van het Vaticaan. Die waren ze binnen het Vaticaan nog zelf aan het onderzoeken was hun antwoord. En de rollen bleken nog niet te zijn vrij gegeven voor “ anderen ” dan de theologen van het Vaticaan.

Uit het onderzoek van Raoul en Bastian werd duidelijk dat de reden van het op papier zetten van informatie in de tijd rond de jaartelling totaal verschilde met hoe er vandaag de dag over onderwerpen geschreven wordt. Dit impliceerde dat de uitleg van de “toen” geschreven

stukken op velerlei manieren kon gebeuren. □

Twintig eeuwen geleden, had geschreven informatie namelijk een heel ander doel voor ogen dan geschreven informatie in onze huidige tijd. Er bestond rond het begin van de westerse jaartelling in de wereld geen wetenschappelijk onderzoek en daarop gebaseerde papers of geschriften. Schrijven was toen voornamelijk een ambacht of een kunstzinnige uiting van het gesproken woord. Het ging niet om het overdragen van onderzoeksfeiten of het feitelijke weergeven van gebeurtenissen die in deze tijd plaats vonden. De schrijver ofwel “ambachtsman” had heel veel ruimte om informatie vrij te interpreteren en zelfs om dingen te verzinnen om het verhaal smeugiger te maken. Als ze nu zouden leven zouden het romanschrijvers zijn naast de huidige wetenschappers.

Uiteindelijk, na twee jaar zoeken, lezen en vergelijken konden wij de ontstaansgeschiedenis van het testament beter beschrijven en daar dus een kritische noot bij zetten over hoe deze informatie door de eeuwen heen gebruikt was om mensen te beïnvloeden en mogelijk te onderdrukken.

Onze interpretatie bleek toch wel erg te verschillen met de interpretatie die het Vaticaan er aan gaf. □

De perkamenten van het oude testament waren geschreven door deze zeer ervaren ambachtslieden. Deze ambachtslieden waren meestal zoons uit de rijke elite van dat land en zij waren ook speciaal opgeleid tot

het schrijversvak. Schrijver zijn had in die tijd voornamelijk een hoge culturele en kunstzinnige status. Je was immers geletterd. □ Wat in die tijd misschien een kwart procent van de bevolking was. □ Deze schrijvers hadden zoals ik al vermeld had vanuit hun ambacht ook alle vrijheid in het weergeven van de werkelijkheid. Feiten waren vervormd doordat de schrijver er bijvoorbeeld eigen inzichten aan toe voegde. Daar werd ook geen aanstoot aan genomen want daar was het schrijven in die tijd juist voor bedoeld. En niet zoals wij het nu in onze tijd schrift ook gebruiken om onderzoek en ontdekkingen vast te leggen en weer te geven. En dat was dan ook de conclusie van ons team: In de periode van rond de christelijke jaartelling werd er amper wetenschap bedreven in de vorm van geschriften. In Jordanië was het oude testament een mengeling van verhalenoverdracht en fantasie. De geschriften waren bedoeld voor de enkelingen die een hoge sociale positie hadden en die konden lezen en schrijven. □ De geschreven documenten waren dus niet bedoeld geweest voor het brede volk maar geproduceerd binnen een selecte groep “kunstzinnigen” . Het was ons ook opgevallen dat er erg weinig geschreven materiaal bewaard gebleven was uit die tijd . We hadden ons ook niet breed kunnen oriënteren. Het Vaticaan bewaarde slechts documenten van enkele families. En er was nog een grote complicatie. De Israëlieten schreven in die

tijd op perkament. □ En het is bekend dat perkament vergaat door de tand des tijd. Dus van hun was er weinig geschreven materiaal over gebleven. □ Onderzoek naar geschreven stukken in de omliggende culturen zoals Jordanië waren ruimer voorhanden omdat die informatie op kleitabletten was vast gelegd. Deze tabletten gaven ons meer informatie. Gebakken klei vergaat gelukkig niet zo snel mits de tabletten niet breken □ Toen het Vaticaan onze conclusies hoorde waren ze hier niet blij mee. Ze wilden eigenlijk verder geen contact meer met ons en gaven ons geen permissie meer om verder te gaan met het bestuderen van geschriften. □ In ieder geval gaf dit onderzoek aan dat er nogal wat vragen open bleven over het waarheidsgehalte van wat er toentertijd was opgeschreven in het oude en nieuwe testament . En het oude en nieuwe testament in twijfel trekken was voor het Vaticaan bijna blasfemisch. Wij durfden dit wel aan. Dus publiceerden wij onze onderzoekgegevens.

Het tweede deel van ons onderzoek werd door de George en Judith gedaan. Zij hadden van de Jordanese overheid toestemming gekregen om archeologisch onderzoek te doen. Ze onderzochten oude steden, musea en een gebied waar vijftig jaar geleden geen kleitabletten gevonden waren. Ze hoopten oudheidkundig materiaal in nog niet ontdekte grotten in het berggebied te vinden. Jordanië had ooit wel

besloten alle woestijngebieden te onderzoeken maar een hoge vlucht had dit nooit genomen. Er waren nog wel wat afgelegen gebieden die niet geheel uitgeplozen waren. Uiteindelijk ging er een wens in vervulling. Judith en George ontdekten na 3 jaar een kleine grot waarin een tiental kleitabletten gevonden werden. Mensen in een klein bergdorpje attendeerden hun erop dat er vlak buiten hun dorp een aantal verweerde kleine grotten waren. Het lag in onherbergzaam gebied waar alleen geitenhoeders kwamen. En deze hoeders overnachtten wel eens in zo'n grot. De ontdekking van de grotten was aanvankelijk een tegenvaller. Ze waren erg verweerd. Maar al zoekend vonden ze achter in de grotten wat uitsparingen. Toen ze deze beter bekeken zaten daar een soort nissen in. In een van de nissen vonden ze kleiachtige plakaten. Het bleken beschreven tabletten en dat was een geweldige vondst ook al wisten ze niet wat de inhoud van de tabletten hun kon vertellen. □ George en Judith maakten direct foto's van de tabletten en stuurde deze naar mij voordat ze de Jordanese ambtenaren informeerden over hun ontdekking. De overheidsfunctionarissen waren blij en ook verrast en er werden door hun deskundigen gestuurd om het onderzoek te volgen en zo nodig te ondersteunen. Echter, totaal onverwachts werden de tabletten nadat ze gezien waren door de overheidsfunctionarissen vrijwel direct in beslag genomen. George en Judith werden vervolgens

vriendelijk doch beleefd verzocht hun onderzoek te staken. Op dit moment besloot Judith intuïtief de info die naar mij was gestuurd van haar telefoon te wissen. Aansluitend daarop kwam er een extra team van “ specialisten van de overheid “ op hun onderzoeksplek. George en Judith hun computers en al het andere technische materiaal werden beleefd maar resoluut in beslag genomen. Er werd geprotesteerd door George en Judith. Er werd hun te kennen gegeven in te binden en direct kwamen er wapens te voorschijn. George en Judith werden meegenomen en onder gebracht in een hotel. Ze moesten daar wachten tot de overheidsfunctionarissen terug kwamen. Voor hun kamer stond bewaking die moest voorkomen dat ze konden vluchten. Al hun communicatiemiddelen waren afgenomen. En op de kamer van het hotel waren er geen communicatiemogelijkheden. Na vierentwintig uur kregen ze hun telefoons, fotoapparatuur en computers ongeschonden maar totaal gewist terug . Er werd hun ook verteld geen aangifte te doen want alle sporen waren gewist en als ze het wel zouden doen dan zou dat hun wel eens slecht kunnen bekomen. □Ze mochten nog even in het land verblijven maar binnen 1 week werd verwacht dat ze het land zouden hebben verlaten. Ze kregen vervolgens op kosten van de Jordanees overheid een 5 sterren hotel aangeboden als compensatie voor hun ongemak. □De psychische druk was voor George en Judith zo hevig geweest dat ze

binnen twee dagen Jordanië verlieten. □

Wat de Jordanese overheidspersonen gelukkig niet wisten was dat de informatie die op de tabletten stond al in mijn bezit was. Als team overwogen wij na hun terugkeer alsnog protest aan te tekenen bij Jordanië. Echter George en Judith overtuigden ons dit niet te doen. Het was veel belangrijker de informatie op de tabletten te onderzoeken en te vertalen. Wij hebben ons toen gestort op het uitwerken van de informatie die op de kleitabletten stond. □ Wel met de nodige voorzichtigheid zodat de gegevens niet opnieuw konden verdwijnen. We waren heel benieuwd wat er uiteindelijk op de tabletten stond. □ Aanvankelijk waren onze verwachtingen niet hoog gespannen. Echter de kleitabletten bleken wereldnieuws te bevatten. De tabletten vertelden een verhaal in periode van 50 jaar voor Christus. □ Er was een ‘ster’ uit de hemel neer gedaald en in dit gebied op de aarde terecht gekomen. Uit de informatie op de tabletten kon worden afgeleid dat de ‘ster’ een buitenaards ruimteschip geweest moest zijn. Dit ruimteschip was daar geland en was na enige tijd; dagen of weken weer vertrokken. Vanuit de bevolking die in dat gebied leefden werd er door enkelen vooraanstaande personen uit een wat rijkere handelsfamilie contact gelegd met het ruimteschip. Er bleken vier buitenaardse wezens te zijn. En deze wezens werden door hun als “goden” of “engelen van god” beschouwd. Het contact met de buitenaardse

wezens was vreedzaam. De wezens konden met de mensen praten en zij wisselden in enkele dagen veel informatie uit. De buitenaardse wezens bleken de mensheid zeer ver vooruit te zijn in hun ontwikkeling. □ Ze wisten al heel lang van het bestaan van de aarde en maakten op hun reis een tussenstop met het doel een positieve verandering teweeg te brengen bij de “oorlogszuchtige” bewoners van de aarde. Ze vertelden de handelsfamilie ook dat zij met lange tussenpozen de aarde bezochten. □ Ze waren ooit ook op andere “aarddelen” geweest. De wezens vertelden dat de mens niet altijd op de aarde had gewoond. De mensen die de aarde bevolkten waren aanvankelijk criminelen die niet meer pasten in de hoogontwikkelde samenleving van de buitenaardse wezens. Zij waren veroordeeld tot verbanning omdat ze de mensen op de andere planeten misbruikten of vermoordden alleen maar voor eigen gewin. Ze kregen op de aarde geen hulpmiddelen mee en moesten zich maar zien te redden met elkaar. □ De bannelingen vermenigvuldigden zich vielen terug tot jagersgroepen en zwierven uit over de aarde. Er bleek door de eeuwen heen enige positieve verandering te ontstaan in de samenlevingen die ontstonden. De bannelingen werden naast agressief ook socialer. De “buitenaardsen” besloten om de “kolonie” zo verder te laten evolueren en trokken verder. Ze kwamen af en toe terug en zagen dat er te veel oorlog in de wereld werd gevoerd. In hun

eigen cultuur bestond er geen oorlog of terreur meer. De buitenaardse bezoekers hoopten dat ze door het invoeren van een christelijke of in ieder geval een vorm van geloof hierin een positieve verandering teweeg te kunnen brengen. Het ging uiteindelijk om te kijken of met het verkrijgen van positieve normen en waarden de mensen respectvoller met elkaar konden blijven om gaan en er zo een positieve verandering in gang gezet zou kunnen worden op de aarde. □ De wezens legden de familie uit wat het betekende om een geloof met 1 god in te voeren en lieten hun de belangrijkste beginselen van dit geloof op vast te leggen zodat ze de principes die nodig waren om dit geloof in stand te houden niet konden vergeten. De reden die de buitenaards wezens gaven om contact te leggen met juist deze handelsfamilies en hun plan aan hen te ontvouwen was; dat deze families wel sociaal ontwikkelde mensen waren en dit al enige eeuwen konden vast houden in hun woongebied. De tijd leek er nu rijp voor en deze families zouden mogelijk via politieke interventies in Rome een ommekeer in samenlevingen kunnen bewerkstelligen. □ Rome was op dat tijdstip namelijk het centrum van de macht en als daar de omwenteling teweeg gebracht kon worden dan zou het uitwaaiierend effect het grootst kunnen zijn. □ De families mochten naar buiten toe niet bekend maken dat er buitenaardse wezens bestonden die met hun een plan hadden bedacht, want dan zou het plan

waarschijnlijk mislukken door ongelooft, agressie en angst die er zou kunnen ontstaan. Zij konden uitdragen dat zij door “engelen” van god bezocht waren en een profetie hadden gekregen. Zo gezegd zo gedaan. □ De buitenaardse wezens vertrokken nadat zij deze familie “geheime” informatie ofwel het draaiboek van de verandering hadden gegeven.

Wij waren allemaal verbluft over de informatie die de kleitabletten bevatte. Aanvankelijk wilden wij het niet geloven. We waren zelfs bang dat de tabletten niet authentiek waren. We hebben alle procedures nog eens met Judith en George door gelopen maar we konden geen enkele bijzonderheid of fraude ontdekken. Ook konden wij de tabletten zelf niet verder onderzoeken. Tenslotte had de Jordanese overheid de tabletten in beslag genomen en tot op heden was er nog niets over de vondst gepubliceerd in Jordanië of omliggende landen. We hebben zelfs nog contact gezocht met de personen die ons toestemming hadden gegeven, maar zij wisten niet eens dat ons team het land uit gestuurd was. We hebben er lang met elkaar over gedacht en gepraat. Wij waren geschrokken en verrast over het feit dat er buitenaards leven bestond en dat zij ook nog eens veel verder dan ons waren ontwikkeld. Ik had er een paar slapeloze nachten van. De gedachte dat het ons zou kunnen overkomen dat er zomaar contact ontstond met wezens van buiten de aarde beangstigde mij. Wij waren ons ook bewust dat als wij onze

ontdekking wereldkundig zouden maken dit als een bom in zou aanslaan. Het zou een behoorlijke bedreiging voor de veiligheid op de wereld kunnen betekenen, echter dat hield ons niet tegen om de informatie toch naar buiten te brengen. Hoe de grote geloofsinstituten zouden reageren wisten wij natuurlijk niet. Wel hadden we onze vermoedens. Zij zouden de feiten waarschijnlijk proberen te ontkrachten want door deze informatie stond hun bestaansrecht direct ter discussie. Dit laatste vonden wij eigenlijk prima. □ Wij wisten dat ons enige bewijs de serie foto's van de tabletten die in Jordanië gemaakt waren. Gelukkig ook foto's van de omgeving van de onderzoek plek; de tabletten op afstand in de schacht waar ze lagen en de tabletten van dicht bij waarbij de tekst zeer duidelijk leesbaar was. Ook de achterkanten en zijkanten. □ Bewijs was er dus en de tekst op de tabletten loog er niet om. En het waren geen “verhalen” omdat kleitabletten die eerder gevonden waren in Jordanië voor bijna honderd procent geschiedenisverhalen waren. Deze tabletten waren een soort dagboek waarin opgeschreven was wat er gebeurd was. □ Een moment voelde ik dat publiceren wel eens mijn dood kon gaan betekenen. Ik schudde deze gedachte snel weg maar meldde het wel aan Judith en George. Zo besloten wij met elkaar dat wij een website in elkaar zouden zetten waarop de informatie van de kleitabletten wereldkundig gemaakt

zou worden. Ons onderzoek was afgebroken en toch zouden wij een onderzoeksrapport opstellen voor publicatie. Daarna zouden wij weer uiteen gaan. □ De website werd zo ingericht dat niet direct te achterhalen was wie wij als personen waren. Wel zou de universiteit genoemd worden. □ Dat was natuurlijk wel simpel te achterhalen. Zeker als ons “foto” onderzoek gepubliceerd zou worden want dat kon niet zonder bronvermelding en auteursnamen uitgegeven worden. □ Ik zou de website verder uitwerken en het uiteindelijke resultaat zou na onderlinge flattering van elkaar de lucht in gaan. De andere leden zouden het onderzoeksresultaat in het rapport vast leggen en dit aan de universiteit aanbieden met de wetenschap dat het in een wetenschappelijk tijdschrift gepubliceerd zou kunnen worden. □ Als wij nú geweten hadden wat onze publicatie teweeg zou brengen in de korte tijd die zou komen dan hadden wij hoogst waarschijnlijk andere keuzes gemaakt. Voor mij was het onderzoek een enorme oppepper. Het bevestigde mijn vermoeden dat het geloof in de goden “bedacht” was. Terwijl ik dit overdacht kreeg ik allerlei herinneringen.

3.

Ik ben opgegroeid in een christelijk gezin. Mijn ouders waren niet al te fanatiek in hun geloof en hadden mij vrij gelaten in mijn keuze al of niet lid te worden van de kerkgemeenschap.

Als kind was ik geïnteresseerd in het bestaan van een god. Het idee dat er een god zou zijn die alles van je wist was spannend en angstig. Als kind begreep ik er niets van maar de magie van een “toverende” god was iets dat me intrigeerde. Ik bezocht met mijn ouders regelmatig de kerk. Tijdens mijn pubertijd was ik tot de conclusie gekomen dat de instituten die geloof verkondigden door en door onbetrouwbaar waren. Mijn kinderlijke magische fase was jammer genoeg voorbij. Ik leerde echter veel meer van wetenschappelijk onderzochte feiten en bewijzen. Kritische vragen over het geloof bij kerkleiders werden niet beantwoord en vaak was hun antwoord dat ik degene was die niet genoeg om het geloof gaf . Er was geen transparantie omtrent de vragen die anderen of ik stelde. Altijd was ik degene die verkeerd dacht. En als ik nu maar anders ging denken en vooral op hun wijsheid vertrouwen dan

kwam het wel goed. Voor mij was dit niet voldoende. Ik wilde nu eenmaal harde bewijzen en die waren er niet. Zelfs discussie daarover was niet mogelijk. Misbruik van financiën en misbruik van kinderen door priesters en voorgangers binnen de katholieke en christelijke instituten die aan het daglicht kwamen werden door kerkleiders gebagatelliseerd of er werd geprobeerd deze wandaden in de doofpot te stoppen. Misdaden werden zelfs afgekocht zodat juridische procedures en veroordelingen van de kerkleiders voorkomen werden. Hooggeplaatste gelovige politici werkten hier aan mee door hun ogen te sluiten en geen kritische vragen te stellen.

Dus als er al een god zou kunnen bestaan dan betekende dit dat deze god deze smerigheden accepteerde en liet gebeuren. Dat kon er bij mij echt niet in.

Het werd voor mij steeds duidelijker dat macht en decadentie de belangrijkste facetten van bestaan waren voor de kerkelijke leiders in deze instituten.

Ook dat deze instituten zichzelf boven alles in stand wilden houden. Zelfkritiek en zelfcorrectie leken in deze gemeenschappen niet te bestaan. De kerken stonden immers “boven” de mensheid.

Ik had deze informatie door de jaren heen opgedaan en ik besloot het geloof in een god terzijde te leggen en mij toe te leggen op de verantwoordelijkheden van het leven van hier en nu. Voor mij was immers duidelijk

dat er geen god bestond en dat god waarschijnlijk een slim bedenkfel was van de kerkleiders die tenslotte een vast inkomen van hun volgelingen en overheid verkregen.

Ik voel mij veel meer verbonden met een prachtige wereld waarin ik leef en waarin ik zonder een god of opperwezen mijn leven zin zou kunnen geven.

Geen geloof hebben betekent dat ik gevolgen van mijn keuzes niet kan afschuiven op een soort superwezen of een soort hiernamaals.

Deze levenswijze maakt het voor mij niet altijd even makkelijk. Maar het geeft mij een hoge mate van voldoening om keuzes te kunnen maken die ik zelf bedenk of door discussies met anderen zou kunnen bedenken. Het intrigeert mij dan ook waarom mensen zo vasthoudend kunnen zijn in een geloofsovertuiging terwijl ze qua intelligentie in staat moeten zijn om hun visie kritisch te evalueren. Zeker nu er de laatste decennia heel veel negatieve feiten in de media naar voren zijn gekomen en er ook uitgetreden geestelijken praten over de manipulatie binnen het geloof.

Het was voor mij dan ook vanzelfsprekend om een studie richting menswetenschappen te gaan doen.

Mijn psychologie studie bevestigde mij nogmaals in deze visie. Het geeft mij inzichten in hoe de menselijke geest onbedoeld vast kan lopen maar ook weer gerepareerd kan worden om daarna beter en harmonieuzer verder te kunnen gaan.

Mijn beroep geeft mij ook de inzichten in dat systemen die langdurig vast gelopen zijn wel degelijk kunnen veranderen als je hun maar de juiste vragen weet te stellen.

Ik merk ook tijdens het uitoefenen van mijn beroep dat het vooral overtuigd gelovigen mensen zijn die een grote aversie hebben tegen psychiatrie en psychologie. Psychologie en psychiatrie zijn namelijk jonge leergangen die kritische vragen durven te stellen over alle manieren van het leven. Ze onderzoeken gedrag en psyche los van kerkelijke invloeden en god. Deze leergangen geven aan dat je als mens wel invloed kan uitoefenen op de keuzes die je in je leven maakt.

En dat is zeker niet aan de orde en niet gewenst binnen de huidige geloofsinstututen. Zij willen handhaving van hun oude normen en waarden zodat zij hun macht kunnen consolideren. Dus vooralsnog geen kritische vragen.

De recente ontdekkingen van mijn onderzoeksteam met de kleirollen uit Jordanië en het wereldnieuws dat er ook nog buitenaards contact was geweest was de ultieme bevestiging dat geloof een verzinsel van de mens is. Deze informatie wereldkundig maken is een kwestie van tijd.

Het is nu tenslotte het computertijdperk waarin de communicatiemogelijkheden tussen mensen tot ongekende hoogte is gestegen. Zonder embargo's en beperkingen.

De web site zou ik zo inrichten dat er feitelijke informatie werd gegeven over de bevindingen van het onderzoek van de kleitabletten. Mensen die de site bezochten mogen zelf hun conclusies trekken. Wij hebben immers een primeur. Daarmee wordt de stelling van het bestaan van een opperwezen hard onderuit gehaald en wordt tevens het bestaan van buitenaardse bezoekers aan getoond.

Het is voor de eerste keer een bewijs dat er “buitenaards” leven bestaat en dat deze wezens onze aarde hebben bezocht.

Inloggen op de web site is een eigen “vrije” keuze van mensen. Er wordt geen druk op mensen gelegd om geconfronteerd te worden met informatie die zij niet willen hebben. Tenslotte openen mensen zelf de web site om informatie tot zich te nemen.

4.

Dat er achter de schermen veel grotere krachten waren die ons wel eens zouden kunnen bedreigen, schatte wij mogelijk te licht in.

Ik verzette mijn gedachten en liep door het huis naar de keuken.

Ik woon inmiddels al weer tien jaar in dit huis. Het is een grote vrij staande woning. Wij hebben de woning gekocht toen we twee jaar getrouwd waren en ik het onderzoek op de universiteit toegewezen had gekregen. Julie vond dit huis direct het mooiste. Ze had er zolang over doorgepraat en gevraagd dat ik wist dat ik er niet omheen kon. En omdat ik ook wel voor het huis viel was de keuze niet moeilijk geweest.

Het huis is strak gebouwd en staat op bijna een halve hectare grond.

Er is een grote rechthoekige woonkamer waar je ruim in kan leven. Aan de kamer zit een uitbouw die als werkruimte ingedeeld kan worden. En aan de andere kant is er een ruime keuken die een open verbinding heeft met de kamer. In de keuken wordt gegeten aan

een ruime eettafel die we daar speciaal voor hebben uitgezocht.

De open keuken geeft zowel afscheiding als een verbinding met de kamer.

Als je wil kan je jezelf in de keuken terugtrekken en toch contact met de kamer houden.

Voor de woonkamer bevindt zich een ruime hal waar zich de trap bevindt om naar de slaapkamers te gaan.

Wij hebben de woonkamer gezellig ingericht. Een licht grijze stenen vloer en een gemêleerde bankstel waar je met z'n zessen ruim in kan zitten. De wanden zijn roomkleurig en er hangen grote reproducties. De kasten zijn zacht grijs en kunnen zo vanuit een strandpaviljoen hier geplaatst zijn. Het geheel ademt sfeer uit.

De woonwijk is ook ruim opgezet. Het is een relatief rustige wijk. Dat geeft ons een veilig gevoel. In de buurt wonen mensen van alle leeftijden. Wij vinden dat belangrijk omdat wij er aan hechten dat onze kinderen met veel verschillende mensen leren om gaan. Rondom het huis is een grote tuin die wij zelf hebben ingericht en beplant. De zuidkant heeft veel ruimte zodat er snel een zonnig plekje is.

5.

Ik overdacht mijn plannen, dronk een glas water en ging naar boven. Ik keek even bij de kinderen. Paul lag lekker te slapen en draaide zich even om.

Paul is 9 jaar oud. Hij heeft een donkere krullenkop en blauwe ogen. Het is een heerlijk spontaan kind. Dit levert hem ook wel eens conflicten op omdat hij alles vraagt wat er in hem op komt. Ik loop even naar zijn bed en leg zijn deken goed.

Een tinteling van warmte gaat door mijn lichaam.

Vaak is Paul zijn gedrag ontwapenend en ontluisterend maar voor mensen die niet zo makkelijk communiceren kunnen zijn opmerkingen vervelend en confronterend zijn. Het kost ons de nodige energie om Paul wat af te remmen in zijn onbegrensde vragendrang naar anderen. In de kamer van Lisa gekomen zie ik dat ze de dekens helemaal over haar hoofd heeft getrokken .

Voorzichtig trek ik ze naar beneden tot haar hoofd vrij ligt. Ik geef haar een aai over haar rode haar. Lisa murmelt wat en slaapt door. Lisa is 11 jaar. Het is een turbulente tijd voor haar. Alle dingen die ze vroeger niet begreep lijkt ze te gaan begrijpen . Ze is vaak

verwonderd maar ook verward over hoe het leven in elkaar steekt. Ze zit in de overgang van de magisch denkwereld naar de wereld van rationaliteit, begrijpen en abstraheren van het leven.

En dat vind ze niet altijd plezierig. Het sprookje van haar leven gaat er een beetje vanaf. Soms is ze dan ook stil en teruggetrokken als het leven ingewikkelder is dan ze wil. Daarnaast is ze intelligent en creatief. Van sporten moet ze niet zo veel hebben.

Ze heeft nu veel behoefte aan steun en warmte van ons. Ik blijf nog even staan en geniet van de vrede van het moment. Ik loop vervolgens onze slaapkamer in. ‘Hoi ben je nog wakker?’

Julie is net in bed gekropen en lacht me toe.

Ik kijk Julie aan loop naar haar bedzijde buig mij naar haar toe en geef haar een kus. Terwijl ik mij weer opricht dwalen mijn gedachten weer af.

Julie is een jaar ouder dan ik. Ik weet nog precies hoe ik haar voor het eerst ben tegen gekomen. Ik was toen 20 jaar. Het was op een verjaardagfeest van mijn vriend Bob. Hij vierde zijn 21^e verjaardag en dat betekende dat er een grote fuif gegeven werd.

Ik ontmoette Julie op het feest toen ik bij Bob de keuken inliep om en biertje te pakken. Ze stond met een vriendin te praten en schonk zichzelf wat in. Ze was sportief gekleed in lange spijkerbroek en een blauw shirt. Ze had kort donkerblond haar, had een gemiddelde lengte en had een vrolijke uitstraling. Ze

zag er mooi uit.

Van de uitstraling van haar ogen was ik het meest onder de indruk. Toen deze ogen de mijne ontmoette ging er een tinteling van plezier door mij heen. Wow dacht ik, dat zijn mooie ogen.

Wat mij ook raakte was de energie die ze leek uit te stralen toen ze mij net iets langer dan normaal aan keek. Of was het ondeugendheid? Verleiding? Of had ik dit zelf verzonnen?

Het oogcontact moment duurde misschien 3 seconden, maar voor mij leek het een half uur. Ik glimlachte terug naar haar en besloot mij aan haar voor te stellen. ‘Hoi, ik ben Mike.’ ‘Hallo ik ben Julie.’ ‘En dit is Linda.’

En daar bleef het voor dat moment bij want Julie en Linda hadden net aanstalten gemaakt om de keuken te verlaten.. Ik had niet het lef om ze tegen te houden.

Later op de avond passeerde we elkaar nog een keer en toen bevestigden zij ons oogcontact met een glimlach. Een week lang bleef haar glimlach bij in mijn hoofd hangen. Een paar dagen na het feestje heb ik Bob nog opgezocht en gevraagd of hij wist wie die Julie was die ik gezien had. Bob deed er wat lacherig over en vertelde dat er die avond wel twintig leuke vrouwen waren geweest. Maar wie zij was wist hij niet. Hij kon zich haar ook niet meer herinneren en in de loop van het feest was hij te dronken geworden om zich dit nog te beseffen.

En daar bleef het tot mijn teleurstelling bij.

Een tweede; totaal onverwachte ; ontmoeting met haar was een maand later in een groot winkelcentrum. Ik moest wat computer programmaatjes hebben en ging naar het winkelcentrum in de stad.

Julie stond achter de balie bij een afdeling die literatuur verkocht.

Toen ik haar zag ging er een zachte schok door mij heen. ik keek nog eens goed en ja hoor daar stond die prachtige vrouw weer.

Ik had wel eerder vriendinnen gehad maar zij bracht mijn hoofd toch wel snel een beetje op hol. Ik liep voorzichtig haar afdeling op en bewoog mij zo onopvallend mogelijk.

Ik snuffelde af en toe door een boek en las wat titels en schoof zo langzaam op naar de balie.

Bij de balie aangekomen keek ik haar voorzichtig aan en zei haar gedag. Ze herkende mij en we maakten een praatje met elkaar. Vervolgens hielp zij een klant en ik wachtte even. Ze kon mij nu niet meer ontsnappen.

Nadat ze de klant had geholpen praatte we nog wat en zo kwam het dat we twee dagen later zaten te eten in een restaurant in de buurt.

We konden het goed met elkaar vinden en al snel was er sprake van een relatie. Ook na de fase van verliefdheid bleef de warme band tussen ons bestaan. We konden goed met elkaar over weg, hadden veel gelijke interesses en praatte ook veel over wat we in

hun leven wilden doen of mee maken. Na een jaar besloten we te gaan samen wonen.

Na enkele jaren wilden we ook wel kinderen. Julie wilde eerst nog een studie binnenhuisarchitectuur doen. Deels omdat ze dit heel leuk werk vond en daarnaast gaf dit beroep haar de mogelijkheid om ; als er kinderen kwamen ; ze haar beroep ook thuis kon blijven uitvoeren. Desnoods een paar dagen per week. De studie ging haar makkelijk af en na het behalen van haar papieren werd ze zwanger. Wij verhuisden toen naar ons huidige adres.

Ik heb mij ondertussen geschoren, gewassen en uitgeteeld.

Ik stap in bed schik mijn kussen geef Julie nog een knuffel. We praten nog even na over de afgelopen dag en vallen in slaap.

6.

De volgende ochtend is er een uit velen. Opstaan, wassen, kinderen wekken, ontbijtje regelen met elkaar en dan de kinderen naar school sturen. Daarna op weg naar mijn werk. Julie thuis werk plannen, leveranciers en klanten bellen.

Onderweg denk ik ; als Julie de website nu bekijkt dan kan de site “on line” gaan.

Het zo snel mogelijk actueel maken van de website bij een profider houd mij wel bezig.

Ik ben mijzelf er van bewust, dat voor veel mensen de feiten hard aan kunnen komen. Ik kan de gevolgen daarvan niet over zien. Dat geeft mij ook een onzeker gevoel. Ik kan immers nooit weten hoe fanatieke christelijke mensen zullen reageren. En dat hoeft niet anders te zijn dan bij fanatieke moslims.

Ik heb het onderzoek nu 7 jaar begeleid. Zelf had ik literatuuronderzoek gedaan en de bijbel ; koran en veda,s bestudeerd.

Op de website zou ik aantonen dat de oorsprong van de zogenoemde “heilige” boeken in twijfel getrokken kon gaan worden en dat vele omschreven “wonderen” vandaag de dag natuurkundig en ook psychologisch of wetenschappelijk weerlegd konden worden.

En vele wonderen zijn natuurlijk ook letterlijk verzonnen.

Eigenlijk is de bijbel een geweldig goed geschreven fiction roman.

Het buitenaardse contact wat via de kleitabletten aangetoond is zal natuurlijk als een bom in slaan.

Wat ik uiteindelijk op de website ga weergeven is dat er tot op heden geen enkel wetenschappelijk bewijs is dat er een god of Allah bestaat of dat zij ooit zouden hebben bestaan en dat de kleitabletten dit feitelijk ondersteunen. Op de web site heb ik veel verwijzingen aangebracht zodat mensen zelf op zoek kunnen gaan naar feiten en fabels over het geloof.

Ik ben mij er van bewust dat ik een veiligheidsrisico kan lopen.

Groepen of eenlingen die vroeger de macht van de inquisitie trachtten te doorbreken en kritisch reageerde op het geloof werden “gewoon” vermoord of “verdwenen” onverwacht van de aardbodem. Deze gedachte duw ik snel weg maar het blijft een beetje knagen.

De katholieke en ook de islamitische kerk zijn door de eeuwen heen bolwerken geworden die geleid worden door intelligente mensen die naast hun intelligentie ook belust zijn op macht. Ze zijn fanatiek ; dulden geen tegenspraak en soms staan ze waanachtig in het leven. Op deze eigenschappen worden priesters vaak uitgezocht. .

Ze zijn veelal vanaf hun vroege jeugd geïndoctrineerd om later binnen de kerk hoge posities te gaan bekleden. Er wordt binnen de kerken vooral geselecteerd op jonge intelligente kneedbare jonge mannen.

Hoe intelligenter je bent hoe meer kans op een hoge positie binnen de kerk. Sociale intelligentie telt veel minder. Emotie telt namelijk niet en die moet ten alle tijden beheerst of onderdrukt worden. Emoties die gewone burgers wel hebben zijn niet gewenst en dus 'zondig'. Als priester moet je jezelf boven deze 'aardse' emoties stellen.

Je dient je hele leven in dienst van god te stellen. De geheime doelstelling is ; Wereldheerschappij. Achterliggende doelen die ook bedekt blijven zijn: persoonlijke rijkdom, homoseksualiteit, pedofilie, macht, decadentie en narcisme.

Terwijl er gepredikt wordt over naastenliefde en verdraagzaamheid is er door alle eeuwen heen een ongemeen felle strijd binnen de kerken over wie wat te zeggen heeft en wie de invloedrijkste posities kan bekleden. De invloedrijkste positie betekende namelijk dat je als persoon het middelpunt van de aandacht bent en dat een ieder zich heeft te onderwerpen aan de willekeur van jouw leiderschap.

Ik ben mij bewust dat hoe verder ons onderzoek vordert hoe duidelijker het wordt dat vele gelovigen zich nog steeds laten manipuleren. En dat gelovigen

zelf ook misbruik maken van hun geloof om er zelf materieel beter van te worden.

Zo kunnen mensen die in het bank en zakenleven zitten keihard zijn voor hun klanten en zich tevens een christen noemen en zich prive zeer ‘vroom’ gedragen. Ze leggen hun slechte persoonlijke eigenschappen en goede persoonlijke eigenschappen niet bij zichzelf neer maar splitsten dit af in goddelijke en duivelse invloeden. Hiermee rechtvaardigden zij hun hardheid, want zij kunnen er immers zelf toch niets aan doen? Dit allemaal in mijn auto overdenkend kom ik op mijn praktijk aan. Hier gaat alles zijn gang. Ik werk samen met een klein team en ieder heeft zo zijn eigen afgesproken taken en bezigheden. Samen zijn wij wel verantwoordelijk voor het totaal aan inkomen, Ieder heeft binnen onze maatschap zo zijn eigen “bedrijfje”. We hebben de gezamenlijke regelzaken zo geregeld dat de secretaresse het meeste werk hierin voor ons doet. En wekelijks hebben we een collegiaal overleg over de voortgang van ons bedrijf.

Ik doe mijn therapieën, schrijf brieven over behandelingen naar verwijzers en geef aanwijzingen aan onze secretaresse. Naast deze eigen praktijk doceer ik 1 dag in de week op de universiteit in Amsterdam. En daar ben ik ook nog leider van ons onderzoeksteam. Ik heb het bij beide bedrijven naar mijn zin. De combinatie van uitvoerend werk en onderzoek bevalt mij prima. Voor mij betekent dit dan ook dat ik steeds

alert blijf op nieuwe ontwikkelingen en bevindingen in de onderzoekswereld.

‘Hoi Mike.’ De secretaresse begroet mij terwijl ik naar mijn werkruimte loop.

‘Hier is je post.’ ‘Meneer de Beer is er al hoor.’ ‘Dank je Rosemarie.’

Ik loop mijn werkruimte binnen en begroet meneer de Beer die in de wachtruimte zit.

Ik kijk of de ruimte op orde is , haal meneer de Beer op en start de therapie.

Zo zie ik die dag nog 5 mensen voor ik het pand verlaat om naar huis te gaan.

Na mijn werk ben hij meestal s’ avonds tegen zeven uur weer thuis.

Voor ik thuis kom heb ik dan soms nog wat boodschappen gedaan.

Thuis gekomen loop ik naar Julie : die er al is: en begroet haar met een knuffel en een kus. ‘hoi heb je een fijne dag gehad?’

‘Ja, en jij?’ ‘Ja een drukke en spannende dag, want de website is af en ik ben benieuwd wat jij er van vind.’

‘O ja, Ik heb hem nog even na gekeken .’

Julie heeft koffie gezet. We drinken een kop koffie en praten wat over de afgelopen dag en beginnen daarna met de voorbereiding van het avondeten.

Lisa en Paul zijn inmiddels ook in de keuken verschenen. ‘Hoi paps en mam.’ ‘Mag ik wat te drinken pakken .? vragen Paul en Lisa bijna te gelijk.

Ze kijken even lachend naar elkaar omdat het tegelijk hetzelfde zeggen een beetje grappig klinkt.

Ze schenken frisdrank in en vertellen hoe hun dag is verlopen. Ik ga hier altijd even voor zitten, wetend dat dit vaak de gezellige momenten van de dag zijn met mijn kinderen. Lisa en Paul blijven dit keer aan de tafel zitten wachten tot het eten klaar is.

Julie en ik zijn in de keuken aan elkaar gewaagd.

Allebei kunnen we goed koken en er is nog wel eens strijd wie de leiding heeft tijdens het koken.

We hebben dit opgelost door af te spreken dat degene die de boodschappen doet ook de leiding heeft over de maaltijdbereiding.

We eten vandaag ‘penne’ met zalm en spinazie, de lievelingsmaaltijd van Julie.

Er wordt dagelijks gezamenlijk aan tafel gegeten. Dit is ook vaak het enigste ontmoetingsmoment van de dag.

En zo kunnen er ook allerlei dingen besproken worden zonder dat ze steeds allerlei andere dingen willen doen of erbij geroepen moeten worden.

Dit keer is het eten belangrijker dan praten en de maaltijd verloopt dan ook niet bijzonder. Aan het einde van de maaltijd wordt er afgeruimd en afgewassen.

Daarna gaat ieder zijn eigen gang.

Paul en Lisa gaan een uur na de maaltijd naar hun kamer of kijken in de woonkamer tv . Julie en ik zitten vaak nog even na met een wijntje.

‘O ja, Mike, ik heb vanmiddag nog even naar je concept van de website gekeken.’

‘Wat is het een ongelofelijk verhaal wat er in die kleitabletten staat, ik ben er elke keer weer verrast door.’ ‘De site ziet er goed uit.’

‘Volgens mij is deze informatie wereldnieuws en zal echt heel veel commotie kunnen veroorzaken in de wereld.’

‘En van wat ik nu gelezen heb vind ik de website heel doordacht.’ ‘Ook heel compact maar wel behoorlijk confronterend.’

‘Als mensen de website goed lezen en open staan voor reflectie, dan kunnen ze bijna niet vol blijven houden dat er goden hebben bestaan.’ ‘De wereldgeloven komen hierdoor in een heel ander daglicht te staan.’ ‘Ik weet niet of mensen dit wel willen.’

‘Mike, doe je wel voorzichtig?’ ‘De wereld zit vol vreemde fanatiekelingen en ik wil je nog niet missen.’ ‘Ik moet er niet aan denken dat een of andere perverse geloof fanatiekeling je iets aan doet.’

‘In gedachten zie ik je al ontvoerd worden en gemarteld.’ ‘Of dat ze ons gezin iets aan doen.’

‘Je hebt gelijk Julie.’ ‘Ik weet dat ik wel enig risico loop.’ ‘Het christelijke geloof is wel conservatief maar gelukkig zijn zij tot op heden volgens mij het “terroristen” niveau ; wat de islam nog wel heeft; ontstegen.’ ‘Maar je hebt gelijk, ik wil graag nog een tijd bij jouw en de kinderen zijn.’ ‘Van de andere kant

geldt ons onderzoek mogelijk ook voor de islam en dat vind ik wel beangstigend .’

‘Vanavond ga ik de site activeren.’ ‘Ik ben er een beetje gespannen van.’ Ik ga zo in de werkkamer zitten.’ ‘Wacht je even op me voor je naar bed gaat?’

Julie kan altijd heel kritisch naar stukken of vragen kijken. In dit geval heeft ze geen omissies gezien.

Als ik er nog een keer goed over nadenk krijg ik weer dat onbestemde gevoel.

Ik besluit de website de volgende dag als ik vrij ben in orde te maken.

‘Zouden we gevaar lopen?’

‘Ik weet het niet en dit benauwd mij.’

‘Julie, ik doe het morgen wel.’ ‘Ik wil nu nog even bij je zijn voor ik dood geschoten ga worden.’

‘Zal ik morgen maar een kogelvrij vest voor je kopen’; zegt Julie lachend.

Ik ga naast haar zitten en geef haar een kus.’Laten we hopen dat we die nachtmerrie niet hoeven mee te maken.’

‘Maar laten we wel zijn Julie, we lopen misschien gevaar, daar ben ik me bewust van.’ We hebben het in het team hier uitgebreid over gehad,’ ‘Kijk maar wat er in Jordanië is gebeurd.’ ‘dat had ook veel ernstiger kunnen aflopen.’ En zij weten ook niet dat wij de informatie die op de kleitabletten stond hebben kunnen behouden,’ ‘Ik ben er wel op voorbereid,’ ‘Hou er dus

wel rekening mee maar ga er niet naar leven.’ ‘Dat is het niet waard.’

‘We doen het op onze eigen manier.’ ‘Het is wel zo dat het bestuur van de universiteit publicatie in wetenschappelijke tijdschriften even wil tegen houden en eerst wil weten hoe er op de site gereageerd gaat worden.’ ‘En ze hebben er op gestaan dat de website via de universiteit ‘online’ gaat en niet op iemands naam.’ ‘Het gehele onderzoeksteam zal anoniem blijven.’ ‘Dat zit ons wel dwars maar die concessie hebben we voor onze veiligheid wel moeten doen.’ ‘De snelheid van publiceren is voor ons het belangrijkste.’ ‘Dus koop maar 4 kogelvrije vesten maar ook 4 automatische pistolen en beveilig het huis maar direct’: zeg ik terwijl ik lachend Julie nog een kus geef.

Het levert mij de volgende dag geen problemen op om de website te plaatsen en starten op het internet. Ik heb eerder al een profider gevonden en een abonnement via de universiteit afgesloten.

Natuurlijk ben ik enorm nieuwsgierig hoeveel mensen de site zouden gaan bezoeken.

Dat is afwachten. Na een paar uur is de website geplaatst en sluit ik de computer af. Heel even bekruipt mij opnieuw het gevoel dat ik iets gevaarlijks doe wat onomkeerbaar is. Ik doe de computer uit, sluit mijn afdeling af en loop het inmiddels donkere universiteitsgebouw uit.

Ik kan nu niet meer terug, de site is leesbaar voor de gehele wereld

7

Italië Vaticaanstad, 2 weken later.

Padre José loopt in zijn werkkamer met een document in zijn handen. Hij is verrast over hetgeen hij leest. Buitenaards leven ? Hoe kan dit nu via een onbeduidende website in Nederland in de openbaarheid gebracht worden?

Desalniettemin is de tekst die hij onder zijn ogen heeft goed geformuleerd en daardoor binnen zijn organisatie opgevallen en aangehouden voor nadere analyse.

De website waar het om gaat is uiterst simpel opgezet, bevat nieuwe ontdekkingen, sterke wetenschappelijke onderbouwingen en is goed ingedeeld.

De eindconclusies liegen er ook niet om.

Ze durven te stellen dat het geloof tweeduizend jaar geleden bedacht is en daarna is uitgewerkt door een paar vooraanstaande families?

En buitenaardse bezoekers hebben hun deze informatie verstrekt? Zij hebben de mensheid willen helpen minder oorlog te voeren met elkaar.

Padre José fronsst nogmaals zijn wenkbrauwen. Hij voelt hoe woede in hem opborrelt. Hoe is het mogelijk dat deze informatie naar buiten gebracht is ?

Hij beseft dat het zorgvuldig bewaarde geheim binnen hun organisatie openbaar gemaakt is.

De belangrijkste conclusie van de website is dat de geloofsinstituten de mensheid eeuwen lang gemanipuleerd hebben en dat god niet bestaat.

Vervolgens het verzoek dat je vanaf nu zelf zou kunnen gaan nadenken over het leven en proberen het geluk te vinden. In plaats van alles wat je doet aan een god of geloof toe te schrijven.

Padre José is naast zijn woede ook verrast. Verrast dat een lang bewaard geheim binnen het Vaticaan juist nu in de openbaarheid komt.

Dit geheim had natuurlijk nooit openbaar gemaakt mogen worden. Hoe is de eigenaar van de website aan deze kleitabletten gekomen? Die liggen toch opgeborgen in de kluis? Wie zijn zij dat ze de informatie van de kleitabletten bezitten?

Padre José geeft vanuit het Vaticaan leiding aan een team dat belast is met het zoeken naar teksten of informatie in communicatienetwerken welke bedreigingen uiteten of een bedreiging kunnen betekenen voor het christelijke geloof. Algoritmes helpen daar enorm bij.

Binnen het Vaticaan heeft hij de beschikking over een team van zes hoog opgeleide medewerkers die dagelijks kranten, nieuwsbladen en het internet laten afzoeken op belastende teksten over de katholieke kerk. Als er belastende teksten gevonden worden dan

worden deze met elkaar besproken en indien nodig word er een strategie met elkaar bedacht om deze dreiging ongedaan te maken. Naar de buitenwereld toe bestaat dit team niet. Het is een onderdeel van het pr bureau van het Vaticaan.

In vroegere decennia waren negatieve uitingen over het geloof makkelijk te volgen maar met de moderne media van de laatste 20 jaar is het een stuk ingewikkelder geworden alle bedreigingen en negatieve meldingen over god en de kerk op tijd te op te sporen. Laat staan ongedaan te maken.

Internet is een van de snelst ontwikkelende communicatienetwerken die er momenteel bestaan. En het bereik en toegankelijkheid van het internet is momenteel makkelijk, snel en wereld wijd.

De kerk is hier absoluut niet gelukkig mee. Ze raakt haar controle over de mening van de mensheid kwijt en dat is niet goed voor de instandhouding van het instituut.

Zodoende heeft de kerk haar taken moeten uitbreiden om te voorkomen dat er snel een teruggang zal ontstaan van volgelingen in het geloof en daardoor een teruggang in invloed en vooral inkomsten bij het Vaticaan.

Het huidige pr bureau is dertig jaar geleden na veel gepraat en gezocht in het leven geroepen.

Het team bestaat uit zes hoog opgeleide personen die binnen de ict als ook binnen de beveiligingen hun weg